

Rzecz o wronach i o krukach!

Zatem Tobie życzę, Gościu w pierwszym rzędzie... Byś Prawdziwe Nauki, wreszcie miał na względzie...

ARTYKUŁ NR 50 - Summa summarum

Stare nasze porzekadło mówi: ``Jak wszedłeś między wrony, to kracz tak jak one...``

Rozdziobią Was kruki i wrony.

A ja radzę, by od wron i kruków się uwolnić!

*

Rozwinąć własne skrzydła...
I opuszczając gniazdo, nauczyć się innego Prawidła...

Którego ptaki podległe wronom i krukom, nie znają.
Księgi, bowiem nie czytają, o życiu nie rozmyślają...
Tylko w kółko, co tydzień, forszę krukom dają.

A kruki, jak to kruki, ledwo już od ciężaru brzucha
Unoszą się w powietrzu, chociaż wicher dmucha.

Nie mogąc już w zasadzie, rozwinąć swych skrzydeł...
Uczą ptaki, co tydzień pogańskich prawideł.

Zatem Tobie życzę, Gościu w pierwszym rzędzie...
Byś Prawdziwe Nauki, wreszcie miał na względzie...

Nauki te - wierz mi - ptaszek zwany kukiem, zamykając oczy, omija wciąż łukiem.

I jeszcze za kłamstwo, płacić musisz dołą.

Ty, nie wiedząc o tym, ``poddanyś`` w niewolę!

Więc pódź Drogi Ptaszku, po rozum do głowy...
I porzuć stare gniazdo! Zrzuć swoje okowy...

I leć ciągle w górę, wolności szukając!
Z tamtej wysokości, kruki już, spadają!

Lecz gdy nadal lecisz, ptaszku w stare strony...
I wilków zgrai słuchasz... Boś jest przestraszony...

Wiedz, że nie usłyszysz **MIŁOSNEJ NAUKI.**
Wnet Ciebie rozdziobią, wrony, oraz kruki!

Autor: 57kerenor

Artykuł pobrano ze strony eioba.pl